

**Rezolucja I Kongresu Dydaktyki Polonistycznej
z dnia 23 listopada 2013 roku
w sprawie stworzenia ram instytucjonalnych dla ustawicznego kształcenia
czynnych nauczycieli na uniwersytetach**

Zwracamy się do Ministra Edukacji Narodowej oraz Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z apelem o podjęcie prac nad stworzeniem instytucjonalnych ram dla ustawicznego podnoszenia kwalifikacji na wyższych uczelniach przez czynnych nauczycieli. Postulujemy wpisanie do zasad rządzących pracą nauczyciela obowiązku uzupełniania wiedzy i doskonalenia specyficznych dla jego dziedziny umiejętności na organizowanych przez uniwersytety studiach uzupełniających w ustalonym rytmie (na przykład regularnie co pięć lat). Zasada ta powinna mieć charakter bezwzględny, to znaczy każdy nauczyciel miałby obowiązek odbycia kursów w ramach studiów uzupełniających w wyznaczonym przez ministerstwo rytmie.

We współczesnym, podlegającym szybkim zmianom, świecie zasada „Long Life Learning” (uczenia się przez całe życie) należy do szczególnie ważnych priorytetów polityki edukacyjnej Komisji Europejskiej, dlatego w pierwszym rzędzie powinna dotyczyć zawodów wymagających nadzwyczajnych kompetencji. Reprezentujący taki zawód nauczyciele potrzebują intensywnego treningu intelektualnego, ćwiczenia umiejętności, których sami nauczają, np. interpretacji dzieła literackiego, odbioru kultury audiowizualnej, językowej analizy tekstu, retoryki, zasad komunikacji itd. Niezbędny jest im także kontakt z najnowszą myślą w dziedzinie nauczanego przedmiotu.

Tymczasem poloniści, którzy ukończyli studia kilkanaście lub nawet kilkadziesiąt lat temu, tracą orientację w najnowszych osiągnięciach nauki o literaturze, kulturze i języku, nie nadążają za nowoczesną wiedzą i często zastygają w rutynie merytorycznej oraz dydaktycznej. Problem staje się palący w sytuacji, na którą wskazuje opublikowany w roku 2013 przez Instytut Badań Edukacyjnych raport o czasie pracy i warunkach wykonywania pracy nauczyciela: zmniejszony (ze względu na niż demograficzny) dopływ do szkolnictwa młodej kadry, a także przesunięcie wieku emerytalnego nauczycieli sprawia, że systematycznie podnosi się średni wiek nauczyciela-polonisty.

Kontakt z uniwersytetem pozwoliłby nauczycielom uzupełnić wiedzę, udoskonalić umiejętności, wzbogacić warsztat. Byłby zarazem inspiracją do pracy i okazją do wymiany doświadczeń między społecznością czynnych nauczycieli i środowiskiem akademickim.

Z upoważnienia
uczestników Kongresu Dydaktyki Polonistycznej

dr hab. prof. UJ Anna Janus-Sitarz

dr hab. Witold Bobiński

dr hab. Krzysztof Biedrzycki

Do wiadomości:

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Minister Edukacji Narodowej

Przewodniczący KRASP

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty